

غزه، بزرگترین زندان بدون سقف جهان

غزه، بزرگترین زندان بدون سقف جهان

سید علی بطحائی

گزافه نیست اگر ادعا کنیم که بزرگترین بازداشتگاه جهان، به طول ۴۰ و عرض ۵ کیلومتر و جمعیت یک و نیم میلیون نفر متراکم ترین جمعیت (بخوانید ندامتگاه) دنیاست.

درست است که زندگی در اسرائیل «عذاب» است؛ ولی حقیقتاً زندگی در غزه، «عذاب الیم» است.

مهمترین شاهد بر این ادعا، ریختن بمب های «فسفر سفید» است که چندین بار بر سر مردم غزه هوار شده و اهالی غزه نه می دانند که این بلا چیست و نه پزشکان حاذق علاج آن را می دانند. وقتی زخم ها را

پانسمان می کنند و می بندند، پس از چند روز که برای تعویض پانسمان به درمانگاه می روند می بینند که هنوز دودی سفید و بدبویی از زخم آنان بر می خیزد. این بلا بمب مرموز «فسفرسفید» نام دارد که نخستین آزمایش خود را در غزه امتحان می کند. هر بمب فسفری، محتوی حداکثر 7000 سوزن فولادی ریز و تیز است که در بدن فرو می رود و پیدا کردن آن سوزن های ریز، در ام آر آی های پیشرفته هم کار راحتی نیست.

جاگذاری شهرک های اسرائیلی در مرز غزه و اسرائیل نیز حکایتی تلخ دارد. در حقیقت طراحان کشور اشغالی، خشن ترین و افراطی ترین صهیونیست ها را در مرز غزه سکنی داده اند تا این سپر انسانی زمخت، غذایی دیگر برای اهل غزه و حائل امن برای سایر شهرک های اسرائیلی (بخوانید اسقاطیل) باشد. در یادداشت پیش رو به بهانه حمله اخیر به غزه، به نکاتی در مورد سرگذشت این سرزمین که محل دفن هاشم جد بزرگ پیامبر اکرم (ص) است خواهیم پرداخت.

یکم:

فروپاشی امپراطوری عثمانی و تجزیه آن به کشورهای مستقل، یکی از مهمترین رخداد های سیاسی خاورمیانه در قرن اخیر به شمار می رود. پس از متلاشی شدن عثمانی، سرزمین تاریخی فلسطین به قیمومیت فاتحین جنگ جهانی اول در آمد و از زلزله شدید انحلال در امان نماند. با افول هیمنه انگلیس پس از جنگ جهانی دوم و تصمیم خروج از منطقه، سازمان ملل راه کاری برای پایان اشغال فلسطین که نزاع های زیادی میان اعراب و صهیونیست ها در آن اتفاق می افتاد ارائه داد. این بسته پیشنهادی در سال ۱۹۴۷ مطرح شد که دولتهای عرب با آن مخالفت کردند. با اعلام خروج بریتانیا از اسرائیل، دول مصر، لبنان، سوریه، عراق و اردن به همکاری سایر جهان عرب به جنگ با اسرائیلی ها پرداختند. در اثر این نبردها فلسطینی ها فقط توانستند کرانه باختری و شرقی رود اردن و بیت المقدس شرقی و غزه از فلسطین که تحت قیمومیت انگلیس را در اختیار خود قرار بگیرند. مصری ها غزه و چند نقطه دیگه در جنوب فلسطین را تصرف کردند و اردن و عراق کنترل نواحی اطراف رود اردن و ارتفاعات مشرف بر آن و بیت المقدس شرقی را در اختیار گرفتند. فوراً در این دو منطقه اردوگاه های زیادی برای اسکان فلسطینی های بی خانمان ساخته شد. عملاً این زور آزمایی میان اعراب و اسرائیلی ها مرزهایی را به وجود آورده تقریباً مورد قبول کسانی است که راه حل دو دولت در فلسطین را دنبال می کنند. یعنی مرزهای ۱۹۶۷.

دوم:

اعراب بار دیگر در ۱۹۶۷ به رهبری عبدالناصر با اسرائیل وارد جنگی دیگر شدند ولی این بار در ۶

روز) موسوم به جنگهای برق آسا) متحمل چنان شکست مفتضحانه ای شدند که نه تنها وجبی از خاک فلسطین آزاد نشد؛ بلکه به اندازه چهار برابر خاک در تصرف اعراب در فلسطین تحت اشغال اسرائیل در آمد. از جمله این مناطق «غزه» بود.

سوم:

در جنگ ۱۹۷۳ مصر علی رغم پیروزی های اولیه خود نتوانست صحرای سینا و غزه را بار دیگر به دست بیاورد، هر چند که صحرای سینا بر اساس قرار داد اسلو، در اختیار مصر قرار گرفت ولی غزه که پس از جنگ های ابتدایی اعراب با یهودیان در اختیار مصر قرار داشت هیچ وقت تحت کنترل مصر در نیامد. اسرائیل که اعراب را در چند مرحله شکست داده بودند، بار دیگر نسبت به قراردادهای بین المللی بی تفاوت شد و در کرانه باختری و نوار غزه اقدام به شهرک سازی کرد. تعداد ۲۱ شهرک در نوار غزه ساخته شد و جمعیت بیش از ۷ هزار نفر در سال ۲۰۰۵ در آنها اسکان داشتند. آن هم افراطی ترین و زمخت ترین صهیونیست ها.

چهارم:

تراکم جمعیت در غزه، نفوذ اخوانی ها در این منطقه، اردوگاه های بی شمار، پیروزی انقلاب شکوهمند ایران، نا امیدی نسبت به نهادهای بین المللی و قدرت های جهانی و دولت های عربی و تحقیر چندباره در مقابل اسرائیل منجر به شکل گیری انتفاضه اول شد. در همین حین گروه های مختلف اسلام گرا در غزه اقدام از جمله حماس و جهاد اقدام به فعالیت کردند. فعالیت های جهادی این گروه ها هزینه های حضور اسرائیل در این منطقه را زیاد کرده بود و اسرائیلی ها تلفات زیادی می دادند. مجموعه ای از عوامل دست به دست هم داد که آریل شارون در سال ۲۰۰۵ تصمیم به عقب نشینی نظامی و خروج شهرک نشینان از این منطقه پس از ۳۸ سال بگیرد.

پنجم:

با اینکه اسرائیل از این منطقه خارج شد ولی کنترل مرزهای زمینی، دریایی و هوایی در اختیار این کشور است و دیوارهای حایل بین این منطقه با اسرائیل و حتی نقاطی از دریای مدیترانه اجرا شد. با خروج اسرائیل از این منطقه جنبش حماس در یکی آزاد ترین انتخابات سرزمین فلسطین توانست کنترل نوار غزه را به دست بیاورد و اقدام به سازماندهی نظامی و اقتصادی خود برند هرچند که بعد از

مدتی با توافق با فتح از اختیارات حماس کاسته شد.خروج از غزه و واسپاری آن به فلسطینیان یکی از تصمیمات جنجال برانگیز آریل شارون بود که بسیاری به شدت به آن اعتراض کردند.

منبع: پایگاه اطلاع رسانی مسلمانا : <http://ir.muslimna.com/ha-chalesh/3279-2022-08-15-04-33-23.html>